

*Mnoho mrzoutství a reptátství pochází patrně z toho, že naše chůze po ulicích je neladná strkanice mezi lokty chodců.
Tedy místo pro pohyb! Místo pro světlo a vzduch!*

Karel Čapek (1926)

Jáchymovské lázeňské vycházky

Rovněž rehabilitované státní lázně (1963) se nechtěly nechat zahanbit a podle příkladu první republiky nabídly svým hostům i toulky přírodou. Akci odstartovaly rovněž (jako město) v roce 1965. „*Lázeňská čtvrt uprostřed zeleně, nově upravovaný a rozšiřovaný lázeňský park i horní historické části města nabízejí četné možnosti lehkých procházek i vděčné pohledy na zalesněná horská údolí s mohutnou kulisou Klínovce těsně nad městem. Do jeho okolí vedou nově upravené lázeňské vycházky, které navazují na sít turistických cest a mají zvláštní lázeňské značení. Tvoří je symbol jáchymovských lázní s pořadovým číslem na čtvercovém podkladě. Lázeňské vycházky jsou rozděleny do tří skupin podle obtížnosti a vyznačeny různými barvami. Východiskem je lázeňská čtvrť Jáchymova. U některých tras doporučujeme, zejména lázeňským hostům, použít autobusu ze stanice Jáchymov-lázně na cestu do vyšších poloh.*“

V první skupině, v nejbližším okruhu lázeňské čtvrti, byla stezka Marie Sklodovské-Curie (připomínala, že v jáchymovské uranové rudě objevili Marie a Pierre Curieovi radium, které přineslo uzdravení tisícům trpících; 2,5 km), Münzerova (sociální reformátor, umučený za „Selské války“, kázal v jáchymovském Špitálním kostelíku; 3 km), Aloise Jiráska (léčil se v Jáchymově v r. 1924; 3,5 km), Mathesiova (významný renesanční jáchymovský kazatel; 4,5 km), Agricolova (světově významný renesanční učenec působící a inspirující se v Jáchymově; 4,5 km) a Hahnova (prof. Otto Hahn, nositel Nobelovy ceny, objevitel štěpení atomového jádra, měl četné styky s Jáchymovem; 4,5 km). První tři vedly téměř po rovině, ostatní byly trochu namáhavější. Druhou skupinu reprezentovaly vycházky do vzdálenějšího okolí Jáchymova. Patřily sem stezka Nikla Hermanna (jáchymovský kantor, významný básník a hudebník 16. století; 4 km), Václava Talicha (český dirigent, léčil se v Jáchymově; 4 km), Goethova (navštívil Jáchymov v r. 1779; 6 km), Oskara Nedbala (český skladatel, léčil se v Jáchymově; 6 km) a Štěpova (Josef Štěp – zakladatel jáchymovských lázní; 6 km). Třetí skupina zahrnovala horské cesty, které vedly na Boží Dar a Klínovec. Stezka Odboje (7 km), Osvobození (7 km), Přátelství (jukli jste přes čáru do někdejší NDR a už jste byli kámoši, 8 km), Klementa Gottwalda (léčil se v Jáchymově 1946; 11 km), ale kupodivu i Karla Maye (spisovatel, léčil se v Jáchymově 1913; 7 km) a Adolfa Patery (šéfchemik v jáchymovské uranové továrně, standardizoval výrobu uranových barev; 9 km).

Stezky neměly jen význam protáhnout si kosti v čerstvém povětří, ale zároveň seznamovaly návštěvníka s bohatou historií města. Ale jak už to tak bývá, prvotní zápal vystřídala letargie, a tak, postupem času, stezky nenásilně rostly do okolní krajiny, lavičky k posezení ztrouchnivěly a kouzelné výhledy zmizely za hradbou křovisek. Nic na tom nezměnila ani popřevratová euforie vykutálenců, která se záhy vyčerpala soupeřením o získání co největšího kusu z čerstvě porcovaného bývalého socialistického dortu.

Ruku na srdce, jaký přímý užitek by plynul novým vlastníkům čehokoli či politikům na jáchymovské radnici z udržované lesní cesty?

„Jó bejvávalo“, kdy se tady dalo pohodlně usednout a jen tak se kochat!

(2002 a 2006)